

עת"א 23444/07/22 - חאלד חמזה (אסיר) נגד משטרת ישראל/ שירות בתי הסוהר

בית המשפט המחוזי בחיפה

24 יולי 2022

עת"א 23444-07-22 חמזה(אסיר) נ' משטרת ישראל/ שירות בתי הסוהר

בפני	כב' הנשיא רון שפירא
עותר	חאלד חמזה (אסיר) ע"י ב"כ עו"ד יוסף סמארה ואח'
נגד	
משיב	משטרת ישראל/ שירות בתי הסוהר

פסק דין

הרקע לעתירה וטענות הצדדים בתמצית:

לפני עתירת העותר שהוגשה נגד החלטת המשיב בעניין חישוב יתרת המאסר לעותר אשר מרצה מאסר לאחר הפסקה מנהלית של עונש מאסר בעבודות שירות של 9 חודשים אשר הוטל עליו במסגרת ת"פ 53751-08-17 במסגרת גזר דין מיום 27.12.21.

העותר מרצה מאסר בפועל החל מיום 24.05.22 בגין הפסקה מנהלית של עבודות השירות אשר הוטלו עליו כמפורט לעיל, לאחר שהורשע במסגרת הסדר טיעון בעבירות של ניהול פנקסי חשבונות כוזבים ומרמה לפי פקודת מס הכנסה.

העותר טוען כי משהופקע ביצוע העונש בעבודות השירות, החל לרצות עונשו מתאריך 24.05.22. נטען כי חישוב יתרת ימי המאסר לריצוי בבית סוהר נעשה בסתירה לנוהל שב"ס הקובע ומסדיר את העניין וכן בניגוד לפסיקה בעניין זה. נטען כי יש לנכות מתקופת המאסר 8 ימים, שכן לא הובאו בחשבון 4 ימים של עבודות שירות שביצע (ששלושה מהם הם ימי היעדרות באישור) וכן מעצרו בתיק הפלילי למשך 4 ימים. נטען כי העותר אמור לרצות 186 ימי עבודת שירות בתוך 9 חודשי עבודות השירות שהוטלו עליו במסגרת גזר הדין. כן נטען כי טעות נוספת היא תאריך ההפסקה המנהלית, כאשר העותר החל את ביצוע עבודות השירות החל מיום 20.02.22 ועד לתאריך ההחלטה המנהלית על הפסקה בתאריך 27.03.22 כאשר בתוך תקופה זו יש לנכות את ימי השבתון וימי המנוחה.

המשיב טוען כי לא ברור מהו מספר הימים שלשיטת העותר עליו לרצות בפועל ומהי שגיאת המשיב בחישוב יתרת המאסר לריצוי בפועל. נטען כי חישוב יתרת המאסר נעשית בהתאם לתקנה 14(א) לתקנות העונשין, שעוסקת בחישוב ימי מאסר לריצוי בבית סוהר, וכי בהתאם לחוק ולפסיקה נקבעו כללים והנחיות המפרטים את אופן חישוב תקופת המאסר של עובד שירות. נטען כי בהתאם לנוהל 03-1002 העוסק באופן חישוב תקופת מאסר של עובד שירות (להלן:

"הנוהל") נקבע כי ימי היעדרות מאושרים אינם נמנים במניין ימי הריצוי, זאת פרט להיעדרות עקב תאונת עבודה שאושרה על ידי הרופא ורכז השלוחה בהתייעצות עם יועמ"ש והוזנו למערכת על ידי המפקח. נטען כי היום היחיד אותו ביצע העותר בעבודות שירות נוכה מיתרת מאסרו בפועל וכן נוכו גם ארבעת הימים בהם שהה במעצר וזאת בהתאם להחלטת השופט במסגרת ההליך הפלילי. באשר לשלושה ימי היעדרות באישור אותם מבקש העותר לנכות נטען כי לפי הנוהל, היעדרות עובד שירות מעבודה, גם אם מדובר בהיעדרות באישור, אינה נכללת במניין ימי המאסר. באשר לטענות העותר בדבר הציפוף ופסיקת ביהמ"ש העליון מפרט המשיב את שיטת הציפוף שמאפשרת חישוב יתרת מאסר בבית הסוהר למי שבוצעה בעניינו הפסקת עבודות שירות, הכוללת חישוב ימי היעדרות מאושרים במניין ימי הריצוי. נטען כי בהתאם לשיטת הציפוף, מערכת המחשב אוגרת את סך כל ימי העבודה בהם עבד עובד השירות בתקופות שונות ומצופפת אותם לכדי רצף ומזכה את עובד השירות בימי שבתון ומנוחה בהתאם למספר הימים שעבד לכאורה ברצף. נטען כי שיטת הציפוף המפורטת בנוהל המשיב הוכרה בפסיקה וכן סוגיית חישוב יתרת המאסר ביחס לימי היעדרות וימי שבתון הוכרעה בפסיקת ביהמ"ש העליון במסגרת רע"ב 4024/12. נטען כי בעניינו של העותר, שביצע יום אחד בלבד בעבודות שירות, שיטת הציפוף אינה רלוונטית ואין לזקוף לזכותו כל יום מנוחה או שבתון. לכן החישוב נעשה בהתאם לדין ולפסיקה ואין מקום להתערב בו.

דין והכרעה:

לאחר שבחנתי את טענות הצדדים ואת המסמכים שהוצגו לעיוני הגעתי למסקנה כי יש לדחות את העתירה שכן לא נפל בהחלטת המשיב פגם המצדיק את התערבות בית המשפט. חישוב יתרת ימי המאסר שעל העותר לרצות לאחר הפסקה מנהלית של עבודות השירות נעשה במקרה זה בהתאם לדין, לנהלים ולפסיקה.

כפי שטען המשיב, תקנה 14(א) לתקנות העונשין (נשיאת מאסר בעבודת שירות), התשע"ב - 2011 (להלן: "תקנות העונשין") והנוהל שעוסק באופן חישוב תקופת מאסר של עובד שירות לאחר הפסקה מנהלית קובעים כי ימי היעדרות מאושרים אינם מופחתים ממניין ימי הריצוי, זאת פרט להיעדרות עקב תאונת עבודה שאושרה וימי שבתון ומנוחה בתקופת ריצוי עבודת השירות. כמו כן, סעיף 51ז(ד) לחוק העונשין קובע כי "תקופת הפסקת עבודת שירות וימי העדרותו של עובד שירות לפי סעיף זה, לא יבואו במנין ימי עבודת השירות, למעט היעדרות מסיבות רפואיות בשל תאונת עבודה שאירעה במסגרת עבודת השירות ובמקום עבודת השירות". כפי שצוין ברע"ב 4024/12 **מדינת ישראל נ' נתנאל איטח** (16.06.2013), הוראה דומה מצויה גם בסעיף 51ט(ו) לחוק העונשין, העוסק בהפסקה מנהלית של עבודות השירות והקובע כי במקרה של הפסקה כאמור "ימי הפסקת עבודת השירות לפי סעיף זה לא יבואו במניין תקופת עבודת השירות". כמו כן, מתקנה 14(א) לתקנות העונשין עולה, בהתאם לרע"ב 4024/12 הנ"ל, כי ימי השבתון והמנוחה יחושבו תוך זיקה והלימה למספר הימים שבוצעו בפועל ואת התיבות "בתקופת ריצוי עבודת השירות" יש לפרש כמי שמתייחסות לתקופה בה עבד הנידון בפועל.

שיטת הציפוף לה טוען העותר אינה חלה בעניינו, שכן העותר ביצע יום אחד של עבודות שירות ויום זה נוכה מיתרת מאסרו בפועל וכן גם ארבעת הימים בהם שהה במעצר בהליך הפלילי. מכיוון שהעותר ריצה רק יום עבודות שירות אחד, אין מקום להשתמש בשיטת הציפוף שמאפשרת חישוב יתרת מאסר בהפחתת ימי היעדרות מאושרים. כפי שנקבע אף ברע"ב 4024/12 הנ"ל, הפרשנות שמבקש העותר להעניק להוראות הדין, הנוהל והפסיקה יוצרת תוצאה לא סבירה, לפיה האינטרס של הנידון יהיה "למשוך" את עבודות השירות ככל שניתן על מנת שיתקצרו ימי מאסרו, כך שימי השבתון

והמנוחה ימשיכו להצטבר לזכותו. על פי שיטה זו, גם לממונה על עבודות השירות יהיה תמריץ להורות בהקדם ככל שניתן על הפסקה מנהלית של עבודות השירות, על מנת למנוע מצב בו עובד שירות יצבור לזכותו ימי שבתון ומנוחה לאורך תקופה בה לא עבד בפועל, זאת בניגוד למצב דהיום, שהממונה על עבודות שירות נכון לעיתים מזומנות ליתן "הזדמנות נוספת" לעובדי שירות שנעדרו שלא כדין מעבודתם.

על כן, לאור המפורט לעיל, הנני סבור כי החישוב שביצע המשיב הינו החישוב הנכון ומדובר בפרשנות הנכונה לנוהל, לדין ולפסיקה החלים על המקרה. העותר ריצה יום עבודת שירות אחד ואיננו יכול ליהנות משיטת הציפוף שאינה חלה בעניינו. כמו כן, לא ניתן לנכות את ימי ההיעדרות המאושרים שאינם ימי היעדרות בשל תאונת עבודה או ימי שבתון ומנוחה (שכאמור לא ניתן להביא אותם בחשבון משום שהעותר ריצה רק יום עבודה אחד). על כן, החישוב שערך המשיב, המפחית את יום עבודת השירות היחיד וארבעת הימים בהם שהה העותר במעצר במסגרת ההליך הפלילי, הינו חישוב נכון שלא נפל בו פגם המצדיק התערבות.

אשר על כן, לאור המפורט לעיל, העתירה נדחית.

המזכירות תעביר עותק לב"כ הצדדים ולעותר באמצעות שב"ס.

ניתן היום, כ"ה תמוז תשפ"ב, 24 יולי
2022, בהעדר הצדדים.
רון שפירא, נשיא